

ת"פ 43090/01/21 - מדינת ישראל נגד נאדר אשקר - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 מאי 2023

ת"פ 43090-01-21 מדינת ישראל נ' אשקר
לפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

המאשימה

הנאשם

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד נוי ספיר - נוכחת
נגד
נאדר אשקר - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד נאוף נג'אר - נוכח

גזר דין

הנאשם: אני מצהיר כי יש לי רישיון נהיגה להפקדה.

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם קבלן בנייה ובעלים של חב' 'נאדר אשקר בע"מ' (להלן: "**החברה**"); כשרכב מסוג פולקסווגן מ.ר. 7357076 שנת ייצור 2012 בצבע כסף מטאלי היה בבעלותה של חב' 'יו.טי. אם בניה והחזקות' (להלן: "**הרכב**").
2. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.06.2020 בסמוך לשעה 05:16, בכביש 40 לפני הכניסה ליישוב אחוזם, נהג הנאשם **ברכב** והסיע **3 שוהים בלתי חוקיים**, שהינם תושבי הרשות הפלסטינית שאינם בני משפחתו אשר שהו בישראל ללא אישורי שהייה כדין.
3. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו, הורשע בעבירה של **הסעת שלושה תושבים זרים או יותר** לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").
4. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אולם לבקשת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.
5. בעניינו של הנאשם התקבלו **שני תסקירים מאת שירות המבחן**, ובסופם המלצה לענישה שיקומית-חינוכית בדמות צו של"צ וצו מבחן. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
6. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 23.04.2023, עולה כי הנאשם

מתאים לביצוע עבודות השירות עם מגבלות.

ב. טיעוני הצדדים

7. המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם בדגש על כך שמדובר בהסעת 3 שוהים בלתי חוקיים, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3-15 חודשים מאסר. בתוך המתחם עמדה המאשימה על גילו של הנאשם ועל האמור בתסקירי שירות המבחן. משסברה המאשימה כי עניינו של הנאשם אינו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, הלה עתרה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בדמות כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות הכוללת מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ומותנית, קנס והתחייבות.
8. **מנגד**, בא כוח הנאשם חלק על מתחם העונש הראוי לו טענה המאשימה ועתר למתחם הנע בין מאסר מותנה לבין כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בתוך המתחם הפנה הסנגור להודאת הנאשם וללקיחת האחריות מצדו, לגילו, למצבו הרפואי, לעובדה כי הלה סועד את בנו הנכה, ולתסקירים החיוביים שהתקבל בעניינו. לאור כל אלה, ובהינתן העובדה כי מרישומו הפלילי העדכני של הנאשם עולה כי הלה נעדר עבר פלילי, עתר הסנגור לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן לעניין העונש.
9. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הצטער על מעשיו, ושיתף בנסיבותיו האישיות ובכלל זה בטרומה שהוא עבר כתוצאה ממות אביו ובנו, והיותו המטפל היחיד בבנו הסובל מנכות. בסופו של יום, הלה ביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש ויאמץ את הענישה המומלצת על ידי שירות המבחן.

דיון והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. בהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.
11. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
12. **הערכים המוגנים שנפגעו** כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע את זהות הבאים בשעריה. כך גם, בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בזכותם של אזרחי המדינה לביטחון, שכן אף אם מעשיו של הנאשם נעדרי מניע בטחוני כזה או אחר, הרי שאין הוא יכול לדעת באופן אפרורי מהי מטרת כניסתם לארץ של אותם שוהים בלתי חוקיים שהוא הסיע ברכבו (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (12.02.2006)).
13. לאור הנסיבות שנלוו לביצוע העבירה, כפי שאלה יפורטו בהמשך, מצאתי כי במקרה הנדון **מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית**.

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים ולפוטנציאל הנזק ולסכנות הטמונות בביצוע עבירה ממין זה שבה הורשע הנאשם, סכנה המתעצמת ככל שמספר השוהים הבלתי חוקיים המוסעים רב יותר. לצד זאת נתתי דעתי לכך שאת השוהים הבלתי חוקיים הסיע הנאשם בתוך תחומי מדינת ישראל. אף שאין להקל ראש בחומרת העבירה שבה הורשע הנאשם ובמעשיו, ברי, שאין דין הסעת שוהים בלתי חוקיים בתוך תחומי המדינה כדין הסעתם מחוץ לגבול פנימה. המקרה האחרון חמור יותר, ולו משום שיש בו סיוע ממשי לשוהה הבלתי חוקי לעבור את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין (וראו בעניין זה, עפ"ג (מחוזי באר שבע) 29635-01-14 אבו אל קיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.02.2014); ע"פ (מחוזי מרכז) 51625-06-13 נסאסרה נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.10.2013)).
15. עוד ולקולה, יש ליתן את הדעת לכך, שמכתב האישום המתוקן לא עולה כי עובר לביצוע העבירה קדם מצדו של הנאשם תכנון מיוחד. ברוח זו אף נתתי דעתי לכך שאין כל אינדיקציה בכתב האישום המתוקן או בתסקירי שירות המבחן, לכך שהנאשם ביצע את העבירה לצורך קבלת תמורה כלשהי עבור הסעת השוהים הבלתי חוקיים. בנוסף לכל אלה, אין כל אינדיקציה, לפיה כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו. זאת ועוד, ולצד הנזק הפוטנציאלי עליו עמדתי זה מכבר, יש לציין כי לנאשם לא מיוחסות עבירות נלוות, ואף לא נטען כי הלה נהג בצורה פרועה או כי הלה ניסה להתחמק מאנשי אכיפת החוק.
16. **באשר לסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה**, כאמור בתסקירי שירות המבחן, הנאשם טען כי הוא הסיע את שלושת השוהים הבלתי חוקיים בהמשך להצעתו של סאמר קרוב משפחתם של השלושה להעסקתם, תוך שהנאשם ביקש מסאמר כי יציג לו תעודה מזהה לשם הוצאת תלוש משכורת עבור העובדים ואולם וחרף הבטחתו, סאמר לא עשה כן. ברי, כי אין בדברים אלו כדי לשנות מהמסקנה כי על הנאשם היה מוטל הנטל לוודא את הדברים לאשורם בכוחות עצמו ולא להתלות בדבריו של אותו סאמר קרוב משפחתם של השלושה.
17. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון, נודעת לעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים (בדומה לעבירות ההעסקה וההלנה), חומרה יתרה בהשוואה לעבירת הכניסה שלא כדין. כך למשל, ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (05.05.2009) נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (ראו בעניין זה גם, רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 (2001), ורע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (08.12.2014)). בהתאם לתפיסה זו, מצא המחוקק להחמיר בעונשים המושגים על המסיעים ברכב שלושה תושבים זרים או יותר השוהים בישראל שלא כדין מאלו המושגים על השוהים הבלתי חוקיים, והעמידו על ארבע שנות מאסר.
18. ואכן, סקירת הפסיקה הנוהגת, מעלה כי במקרים שבהם דובר בנאשמים שהורשעו בעבירה אחת של הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים או יותר, בדרך כלל, המתחם נפרש על פני מנעד הנע מכמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לתקופה בת שנה או יותר מאחורי סורג ובריח. מתחמי הענישה אשר נקבעו בכל מקרה ומקרה, תלויים במידה רבה בשאלות כגון האם הנאשם קיבל תמורה בעד ביצוע העבירה; האם ההסעה הייתה מתחומי שטחי הרשות הפלסטינית לתוך שטחי המדינה או שמא בתוך תחומי המדינה בלבד; מה מספר השוהים הבלתי חוקיים שהוסעו; והאם לעבירה נלוו עבירות נוספות כדוגמת נהיגה מסוכנת. כך גם, מטבע הדברים, העונשים שנגזרו על הנאשמים השונים משתנים ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות שונות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובכללן עברם הפלילי ויתר מאפייניהם האישיים.
19. להלן כמה פסקי דין שיש בהם כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל: עפ"ג (ירושלים) 27974-04-16 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.06.2016); ת"פ (רמלה) 30361-10-15

מדינת ישראל נ' שוויקי [פורסם בנבו] (13.12.2016); ת"פ (רמלה) 16126-07-15 **מדינת ישראל נ' אבו אמחארב** [פורסם בנבו] (18.09.2016); ת"פ (תל אביב) 6303-08-14 **מדינת ישראל נ' אלתי** [פורסם בנבו] (13.04.2016); ת"פ (רמלה) 2537-08-16 **מדינת ישראל נ' אבו סביח** [פורסם בנבו] (12.06.2017); ת"פ (רמלה) 28950-01-16 **מדינת ישראל נ' אבו אל הוה** [פורסם בנבו] (17.03.2016); ת"פ (בית שמש) 33883-08-14 **מדינת ישראל נ' חלבי** [פורסם בנבו] (25.01.2016); ת"פ (תל אביב) 43527-03-17 **מדינת ישראל נ' אבו עאייש** [פורסם בנבו] (13.03.2018); ת"פ (ירושלים) 261-11-14 **מדינת ישראל נ' קלדרון** [פורסם בנבו] (11.06.2017); ת"פ (ירושלים) 26918-07-15 **מדינת ישראל נ' שחאדה** [פורסם בנבו] (30.11.2016); בע"פ 617/15 **מונתסר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02.03.2015); רע"פ 2742/13 **עיסא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.04.2013); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1057-01-15 **שוויקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.02.2015); ועפ"ג (מח' י-ם) 17636-04-14 **דוויק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.09.2014).

20. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ובשים לב לעקרון המנחה בענישה; לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם; למדיניות הענישה הנוהגת; ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; ובשים לב לכך שהנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים, לא קיבל תמורה כלשהי בעד הסעתו, לא נלוו לעבירה עבירות נוספות, ולכך שההסעה הייתה בתוך שטחי המדינה, מצאתי לקבוע כי במקרה הנדון מתחם העונש ההולם ינוע בין כמה חודשים מאסר (שיכול וירוצה בעבודות שירות) ברף התחתון, לבין מאסר בן 18 חודשים לריצוי מאחורי סורג וברית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם, שומה עליו, כמצוות המחוקק בסעיף 40יא לחוק העונשין, להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
22. במסגרת זו נתתי דעתי לכך שמדובר בנאשם 1981, אשר הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו.
23. עוד נתתי דעתי להבהרות של שירות המבחן מיום 26.02.2023, מהן עולה כי הנאשם הורשע בעבר בשתי עבירות עליהן חלה התיישנות וכי מרישומי הפלילי העדכני מיום 26.02.2023, עולה כי עבירות אלו הוסרו מרישומי הפלילי של הנאשם וכי כיום הלה נעדר עבר פלילי.
24. בנוסף לאלה, נתתי דעתי לאמור **בתסקירי שירות המבחן** שהתקבלו בעניינו של הנאשם. כך, שירות המבחן התרשם בתסקירו מיום 28.04.2022, כי הנאשם לוקח אחריות ומביע חרטה על מעשיו; לנאשם יכולות וורבליות וקוגניטיביות תקינות והוא בעל יכולת להתבוננות עצמית; וכי הנאשם מסור למשפחתו בכלל ולטיפול בבנו הסובל מנכות בפרט. עם זאת, להתרשמות השירות, **ההליכים הקודמים לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות**; הנאשם נושא עמו חוויות קשות של אובדן עקב מותם של אביו ובנו וחוויות שליליות משנות ילדותו המוקדמות בכפר שבו גדל; הנאשם מתמודד עם קשיים רבים בחייו ובהם מצבו הרפואי והכלכלי ומצבו הרפואי של בנו הסובל מנכות. לאור כל אלה, התרשם השירות כי **הנאשם מתקשה במיקוד שליטה פנימי ומביע חוסר ביטחון בקשר עם גורמי הטיפול ומביע אמביוולנטיות בנוגע להשתתפות בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן**.
25. עם זאת, וכעולה מהאמור בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 27.07.2022, ולאור השתתפותו של הנאשם

באופן פעיל במפגש הקבוצתי במסגרת **מפגש הכנה והכוונה לטיפול** שהתקיים בשירות המבחן ולאור ההתרשמות, לפיה הנאשם הציג במפגש **דעות שקולות** ופיתח שיח מכיל; ערך התבוננות פנימית **ראשונית** שבמסגרתה הוא הצליח לזהות חלקים אותם הוא מעוניין לשנות, ובהם היכולת להפעיל שיקול דעת במצבי לחץ - הלה נמצא על ידי מנחת הקבוצה כמתאים להשתתף בקבוצה הטיפולית. לאור כל האמור, ונוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם **בעל שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי ומוטיבציה להשתתף בטיפול**, המליץ השירות להטיל על הנאשם **ענישה שיקומית -חינוכית** (כפי שפורטה בראשית הדברים).

26. כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוט, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה (4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 שעשוע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.05.2015); ברע"פ 7389/13 טייטלבוים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2013); וברע"פ 5212/13 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.08.2013)).

27. גם לגופם של דברים ייאמר, כי אכן עסקין בנאשם שמאז שביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי (על אף שהלה נתן את הסכמתו לכך ואף נמצא מתאים לטיפול על ידי שירות המבחן), כך שאותו מוקד בעייתי וקווי אישיותו שעמדו ברקע לביצוע העבירה, לא אוינו. **ברי כי משאלו הם פני הדברים, הרי שאין מקום בעניינו לסטות סטייה לקולה מגדרי מתחם העונש שנקבע על ידי משיקולי שיקום (כעתירתה דה-פקטו של ההגנה לעניין העונש וכהמלצת שירות המבחן), אלא יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם.**

28. אכן, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.07.2013); רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' אלקרעאן [פורסם בנבו] (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 דמטרי גרניק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.2013)). הנה כי כן, במקרה שלפני נדמה כי המדובר ב"**ניצני שיקום**" בלבד וכי לנאשם עוד צפויה דרך טיפולית ארוכה ובהעדר השלמת הליך השיקום עודנו מקנן החשש שמא הוא יחזור לעבור עבירות נוספות וזאת לאור דפוסיו המכשילים.

29. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".

30. כידוע, יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון **באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי**

הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (01.07.2019)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.05.2016)). ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "**ניצני שיקום**" יהיה גם שיקום, משמעות הדברים היא השתתפות ענישה ברף הגבוה במסגרת המתחם שקבעתי לעיל.

31. **ומן התם אל הכא**, כידוע, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, להתרשמות שירות המבחן, לפיה הלה מתקשה במיקוד שליטה פנימי ולכן שהנאשם טרם עבר כל הליך טיפולי משמעותי מחד גיסא, ומאידך גיסא להודאתו של הנאשם במיוחס לו ולקיחת האחריות מצדו; לגילו של הנאשם ולנסיבותיו האישיות ובכלל זה למצבו הכלכלי, למצבו הרפואי הרעוע כמו גם למצבו הבריאותי הקשה של בנו; לחלוף הזמן; ולעובדה שמאז ביצוע העבירה ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים - נדמה כי יש למקם בזו הפעם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי לעיל.

32. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם בעל עבר פלילי חף מהרשעות קודמות, ובייחוד בשים לב לכך שהלה החל להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, ובשל הצורך של הנאשם ברכב להסעת בנו לטיפוליו השונים, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירה, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ואף הפגיעה הכלכלית שצפויה להיגרם לו כתוצאה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר יושת עליו.

33. **לאור כל המקובץ לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 3 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר ביום 28.05.2023 או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. העבודות תבוצענה במרכז קהילתי קוליר, בכתובת: צין 19, אילת, במהלך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
 - ד. **הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.**
 - ה. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**
- הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע צו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.
- ו. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום.**
- בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית. העתק גזר הדין יישלח בדחיפות לממונה על עבודות השירות, לשירות המבחן ולסנגוריה הציבורית.
- זכות ערעור כחוק.**
- ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, במעמד הצדדים.**

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום. הובהר לי, כי ככל שאעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום, אזי יושת עלי סך של 10,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין. **ניתנה והודעה היום י"ט אייר תשפ"ג, 10/05/2023 במעמד הנוכחים.**

נגה שמואלי - מאייר, שופטת

סגנית נשיא

הנאשם:

אני מבקש להתחיל בריצוי עבודות השירות בתחילת חודש ספטמבר בגלל המצב הבריאותי של בני.

באת כח המאשימה:

אין התנגדות.

החלטה

שימת לב הממונה על עבודות השירות לבקשתו של הנאשם להתחיל בריצוי עבודות השירות בתחילת חודש ספטמבר 2023 בשל מצבו הבריאותי של בנו. ביהמ"ש מבקש מהממונה על עבודות השירות להתחשב בבקשתו זו של הנאשם ולעדכן את ביהמ"ש האם הממונה נעתר לבקשה והמועד החדש לתחילת העבודות, וזאת בתוך 3 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ט אייר תשפ"ג,

10/05/2023 במעמד הנוכחים.

עמוד 7

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא
הוקלד ע"י לירז ביטון.